

Ngẫu Hứng Đầu Xuân

chùm thơ Đặng Xuân Xuyên

Gió Ngây Ngô

Nửa đêm em rủ đi dạo phố
Nại gió cạn Đông quần đến rồ
Mỉm cười, khẽ nhủ: sao mà ngộ
Nửa đêm gió lại quần ngây ngô...

Em Đến Chơi Nhà

Em đến chơi nhà, mắt như hoa
Mang theo câu ví gửi làm quà
Miệng cười chúm chím, duyên duyên lạ
Em dán mùa Xuân thắm cả nhà!

Ngẩn Ngơ Hội Làng

Gặp em giữa hội thành làng
Yếm đào dải thắm mơ màng nắng Xuân
Ờ kia...
Gió cứ tản ngẩn
Dập dềnh để nắng quện chân
nín người
Em cười
bẽn lẽn mà tươi
Nắng Xuân thèn thẹn
cho người ngẩn ngơ...

Hà Nội, Mùng 2 Tết Ất Ty
ĐẶNG XUÂN XUYẾN

